

Dagsordenen, Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 151 af 18. Maj 1906 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaa m. m., og vi gaa da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857, jfr. Lov Nr. 75 af 1. April 1908 og Lov Nr. 264 af 22. December 1909.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 19—20).

Sagen sattes til Forhandling.

Pagh: Bestemmelserne om Beværtvæsenets Ordning hvile som bekendt paa Indholdet af Næringsloven 1857; heri skete dog i 1873 en Forandring, da der blev givet en Lov, som gav Købstadkommunerne Tilladelse til ved Vedtægter at begrænse Antallet af Beværttere, hvortil regnes Værtshusholdere, Restauratører og Herbergerier. Der var ikke ved denne Lovs Bestemmelser taget Hensyn til Gæstgiverier. Man var af den Mening, at Næringsadkomst til at drive Gæstgiveri kun gav Tilladelse til at beværte rejsende. Det blev imidlertid ved to Højesteretsdomme konstateret, at Gæstgivere ligesom før Loven af 1857 havde Lov til at beværte alle og enhver. Som Følge deraf blev der i de Købstæder, hvor man ved Vedtægt havde bestemt at begrænse Antallet af Beværtninger, efterhaanden løst et stort Tal af Gæstgiverborgerskaber, og derved blev jo paa en vis Maade Hensigten med disse vedtægtsmæssige Indskrænkninger forpurret. Den Kommission, der i 1903 blev nedsat til Overvejelse af Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme, besluttede derfor, kort forinden den sluttede sin Virksomhed, at henvende sig til Regeringen med Anmodning om, at der maatte blive givet en midlertidig gældende Lov, hvorefter der kun kunde gives Næringsadkomster til at drive Gæstgiveri med den Begrænsning, at saadanne Gæstgivere kun maatte beværte rejsende. Der blev ogsaa fremsat et Lovforslag herom, som blev vedtaget her i Rigsdagen for 4 Aar siden, i 1906. Denne Lov skulde være midlertidig og kun være gældende i 2 Aar, idet man gik ud fra, at man inden denne Fristis Udløb vilde have en ny Ordning af Beværtvæsenet. Denne midlertidige Lovs Hensigt var at muliggøre, at der kunde

blive en Indskrænkning i Beværtternes Antal, hvilket man mente vilde vanskeliggøre, dersom der var fri Adgang til at løse Borgerskab som Gæstgiver med Ret til at beværte alle og enhver. Denne Forventning, at man skulde faa en ny Ordning af Beværtvæsenet inden denne Lovs Udløb, bristede imidlertid, og Loven fik saa en Forlængelse paa et Aar. Da det Aar var gaaet, var man ligevidt, og der kom atter Forslag til en Forlængelse paa 1 Aar, hvilket Forslag blev vedtaget. Nu staa vi ved den tredje Forlængelse, nemlig det Forslag, her ligger for i Dag. Jeg har oprindeligt ikke været for at vedtage denne Lov, idet der derved er sket en Indskrænkning i Erhvervsforholdene i Købstæderne, som ikke for mig er tiltalende, men vi ere nu en Gang komne ind paa denne Vej, og der synes jo at være en Mulighed for, at vi i en temmelig nær Fremtid kunne faa den saa længe paa Dagsordenen staaende nye Ordning af Beværtvæsenet. Jeg skal derfor paa egne og ogsaa paa min Gruppes Vegne anbefale at vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Nygart: Efter at have hørt den ærede sidste Taler kan jeg fatte mig kort; han har jo omtalt, hvad Forslaget gaar ud paa, og jeg kan i et og alt slutte mig til de Udtalelser, han fremkom med, og skal nøjes med paa min Gruppes og mine egne Vegne at anbefale Lovforslaget.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne gøre den Henstilling til den højtærede Minister, om det ikke vilde være, jeg havde nær sagt, i alles velforstaaede Interesse, at de sidste Par Ord, der staa i Lovforslaget, „dog ikke ud over den 1. Januar 1912“, blive slettede. Det er vist ikke rigtigt, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh) sagde, at det er tredje Gang, vi have dette Lovforslag til Behandling. Saa vidt jeg kan se, er det 4de Gang. (Pagh: Forlængelsen!) Ja, Forlængelsen. (Pagh: Forlængelsen er 3die Gang.) Nej, det er 4de Gang. Den første Lov, vi havde, var Loven af 20. April 1906, den anden var Loven af 1. April 1908, den tredje var Loven af 22. December 1909, og den, vi have her til Behandling, er den fjerde, jeg kan ikke forstaa det anderledes. (Pagh: Det er tredje Gang, vi have Spørgsmaalet om Forlængelse af Loven for, men det er fjerde Gang, Loven i det hele taget er for). Jeg har nu den Opfattelse, at vi have behandlet det Spørgsmaal fire Gange. (Pagh: Ja, det er rig-